

[Clausager.]

me godt efter det Kendskab, han har til Vurderingerne, at saa galt er det da heller ikke, at der kan blive Tale om, at de 75 000 Kr., som disse 3 000 Kr. om Aaret maa kapitaliseres til, skulde kunne skrives paa den Konto. Jeg maa sige, at det er mærkværdigt at se, at Ejendomspriserne ikke — som man skulde tro — svinger med Beskatningen i de forskellige Egne. Det gør de faktisk ikke.

Jeg vil dernæst stille et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister i Anledning af en Udtalelse, han kom med, og som jeg lyttede lidt interesseret til. Det var den Udtalelse, at Hovedparten af Ejendoms-skatteerne er dog Byrder, der maa siges at hvile paa Ejendommen. Hovedparten? Er Ministeren ved at glide? Er det ikke hele Ejendomsskatten? Skal det forstaas saaledes, at vi skulde have standset Stigningen for lang Tid siden, eller at vi skal stoppe nu — eller hvorledes? Jeg ved f. Eks., at paa den Gaard, som jeg ejer og har ejet i en Snes Aar, er Ejendomsskatteerne steget til det 2 — 3-dobbelte. Hvad er her Hovedparten?

Saa er der Ministerens Udtalelse om, at Husmændene kunde ikke behandles som andre Landbrugere. Ja, jeg ved ikke, hvad jeg skal sige til det. Jeg ved, at ved den Ændring i Beskatningsforholdene, som man foretog i det Sogn, hvor jeg bor, saaledes at Ejendomsskatteerne blev sat ned og Indtægtsskatten sat op i Anledning af de forøgede Udgifter ved Socialreformen, tjente Husmændene. Det kunde dokumenteres ved at lægge Vurderings- og Skattelisterne paa Bordet. Vi ræsonnerede som saa: Naar vi skal betale 20 000 Kr. mere i Anledning af Socialreformen, er det meningsløst, at Landmændene og de øvrige Ejendomsbe-siddere først skal betale 10 000 Kr. og saa bagefter være med til at betale de øvrige 10 000 Kr. gennem Indkomstskatten. Derfor forandrede vi Forholdet, og denne Forandring tjente de smaa Landbrugere ved. Vi gennemførte den alligevel — under Modstand netop fra en Del af dem, der havde Fordel af det. Det er det ejendommelige ved det.

Finansministeren (V. Buhl): Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard skal jeg sige, at naar jeg talte om Forskellen mellem privat Økonomi og Statsøkonomi i Retning af Konsolidering eller Evne til at lede, saa tænkte jeg paa Evnen til at bevare de Værdier, som er tilvejebragt. Det er rigtigt, at den private Virksomhed — det lig-

ger i Sagens Natur — alene i Kraft af Omfanget er i Stand til i større Grad, end man er det inden for de faa Statsvirksomheder, at oparbejde Værdier. Men hvad det angaar at bevare de oparbejdede Værdier, har Forholdene vist gennem de Aar, der er gaaet — man behøver blot at tænke paa Tiden under og efter Krigen —, at Statsvirksomheder i ganske anderledes Grad er i Stand til at bevare Værdierne, end man har været det i private Virksomheder.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Forskydning i Værdierne, maa jeg sige, at foruden de Forskydninger, der kan ske gennem Driften, og som, hvis man leder Driften fornuftigt, ikke skulde kunne virke forringende paa Status, er der de Forskydninger, der sker inden for selve Formuen, inden for de Formuemasser, der findes paa Status. Og netop for at disse Forskydninger ikke skal virke saaledes, at Byrderne skydes fremefter, er det, man maa sørge for Konsolidering.

Til det ærede Medlem Hr. Clausager vil jeg sige, at med min Udtalelse om, at Hovedparten af Ejendomsskatteerne maa betragtes som egentlig hvilende paa Ejendommen, sigter jeg til, hvad jeg allerede har sagt en Gang i Dag, at en Top af Ejendomsbeskatningen efter min Mening meget vel kan betragtes som en Erstatning for personlig Beskatning, netop paa Grund af den Sammenhæng, der er mellem de to Beskatningsformer, og for saa vidt som den muliggør en meget lav Personbeskatning i Kommunen, kan en Del af Ejendomsskatteerne meget vel betragtes som en Skat, der skal bæres af Indtægten. Det var dertil, jeg sigtede med mine Ord.

Hvad endelig angaar Spørgsmaalet om Skatternes Indflydelse paa Ejendomsværdierne, behøver det ærede Medlem kun at tænke sig det Tilfælde, at vi i dette Øjeblik slog en Streg over alle Ejendoms-skatte paa Landbrugsejendomme. Det ærede Medlem vil dog ikke være i Tvivl om, at det vilde medføre en meget betydelig Stigning i Ejendomspriserne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg forstaar vedblivende ikke den højtærede Ministers Betragtninger over Statens Formueregnskab. Enten er det rigtigt, hvad der staar, eller ogsaa er det forkert; der kan altid være en vis Usikkerhed, og som jeg gentagne Gange har sagt, denne Usikkerhed har vi, der